

למי איכפת מעדנה פאר?

אבל למינוי שלי לא היה לה כל קשר. גם לפיד מאשר את גירסתו של לביארי, שלפאר לא יכולה היתה להיות השפעה על בחירתו של לביארי.

כאשר דרש לביארי כי בתוכנית זה איכפת לי יופיעו התגובות של האנשים המואשמים בה, סירבה פאר. היא פנתה אל ועד עובדי הי רדיו, אך הוועד נמנע מלתת לה גיבוי. פאר לא ויתרה. היא הלכה אל הפרופסור יהושע רוטנשטרייך, יו"ר רמות העיתונות, שיטה לפי ניו את טענותיה וקיבלה ממנו מיסמך המצדיק אותה. לביארי סירב להתייחס למיסמך: "זה לא רציני. כשדנים בעניין כל כך עקרוני, צריך גם לשמוע דיעה אחרת, אפילו אם אתה רוטנשטרייך."

פאר פנתה לאגודת העיתונאים בירושלים. היא פרשה את צרותיה והודיעה לאגודה כי לא תסכים להמשיך בזה איכפת לי, כל עוד יחולו עליה, הגזירות החדשות.

אגודת העיתונאים לא מיהרה ליעניק לפאר את התמיכה שבה רצתה. עד היום עדיין לא החליטה האגודה בפרשת פאר, למרות שמאז עברו כבר שישה חודשים. כשהבחין לביארי שפאר אינה מתכוונת להמשיך בתוכנית זה איכפת לי, הוא הורה למנהלת מחלקת התוכניות של הרדיו, אסתר ברזל, להטיל עליה עריכת תוכניות אחרות. ברזל פנתה אל פאר והציעה לה, בשותפות עם אנשי רדיו נוספים, להכין לסרוגין תוכנית חדשה בשם דיוקנאות, על "אנשים המסורים לדבר חיובי".

פרשת עדנה פאר החלה לפני כחצי שנה. בעיקבות התוכנית שלה על מיבצע-ליטאני, שבה העיד קצין צעיר על התעללויות וביזה, הורה לה לביארי לקבל תגובות מכל האנשים המואשמים בתוכניות שלה, ולשדרן באותה תוכנית. הי יחסים בין לביארי לפאר, ששניהם נחשבים כאנשי רדיו מעולים, היו עד לאותה תקופה חברתיים וידידותיים במיוחד. היום טוענת פאר: "אני עשיתי את לביארי למנהל הרדיו, תמכתי בו, אז מינו אותו למנהל-הרדיו." לביארי דוחה את טענה זו של פאר: "היא אמנם אשה נאה ועושה הנדלאך להרבה אנשים,

ה צעירה תמורת-הקומה, בעלת השיער השטני, לא הבינה מה הסערה סביבה: "בסך הכל חתמתי בשביל עדנה. אני לא מבינה מה כל הרעש. עדנה ביקשה ממני לחתום בשבילה, או חתמתי." מול רותי אקראי, פקידה במחלקת כוח-האדם של קול ישראל בירושלים, ישבו שלושה: מנהלת-המחלקה, עליזה אלון, שהיא אשתו של כתב הארץ גידעון אלון; יושב ראש ועד-העובדים המינהליים ברדיו, אברהם כהן, ואת חיים לב. הפרשה החלה כמה שעות קודם לכן. עליזה אלון הבחינה כי החתירה מות על כרטיסיה-נוכחות של שדרית הרדיו המפורסמת, עדנה פאר, אינן חתימותיה. החשד של אלון כרטיסיה-נוכחות של פאר בחודר שים האחרונים, היא הבחינה כי מדי פעם מופיעה עליהם החתימה של פאר, כפי שהיא מכירה אותה, אולם במרבית המקרים החתימה שונה לגמרי.

אלון נזכרה כי אחת הפקידות שלה, רותי אקראי, עבדה חודשים אחדים קודם לכן כעוזרת-הפקה של עדנה פאר בתוכנית זה איכפת לי. היא שאלה את רותי אם היא מוזה את החתימות של עדנה, ורותי השיבה לה בתמימות רבה: "זה לא חתימות של עדנה. זה אני חתמתי. עדנה ביקשה שאחתום." עליזה אלון הבינה את חומרת הגילוי שלה, אם דברי רותי נכרי נים, הרי שגם רותי וגם עדנה פאר מעורבות בפרשייה חמורה. היא קטעה את דברי רותי באמצע, ור הועיקה את יושב-ראש-הוועד כהן ואת לב. בנוכחות שני אלה חזרה רותי בתמימות רבה על הסיפור שלה, ולא הבינה מדוע השלושה אחוויה-תרגשות.

עליזה החיישה וכתבה תזכיר מפורט על השיחה למנהל הרדיו גידעון לביארי. באותה תקופה היה לביארי גם ממלא-מקום מנכ"ל רשות-השידור, יוסף ("טומי") לפיד, ששהה בחוץ-לארץ. לביארי הנדרם קרא אליו את כהן ולב, ואלה אישרו לפניו את הסיפור. לביארי הטיל על לב לחקור בי פרשה ולהגיש את מסקנותיו ל-מנכ"ל הרשות. בשבוע שעבר הגיש לב את מסקנותיו, ואלה היו חמורות במיוחד. המסקנות הוגשו לי לפיד, שהספיק כבר לחזור לארץ.

מנהל לביארי
מי רודף את מי?

על התוכניות ארוכות-הטווח שלו. עובדת אחרת, שהודחה על רקע פוליטי, באה כל יום לרשות בי-מיסגרת הטיול היומי שלה עם כלבה, מחתימה את הכרטיס והולכת הביתה.

איש רדיו וטלוויזיה אחר, אשר מאז שהורדה תוכנית-טלוויזיה שלו מהמסך לפני שלוש שנים לא תרם מאומה לרשות-השידור, נמנה אף הוא עם אותם המראים נוכחות מקפיד להראות עצמו בבניין.

עדנה פאר לא נהגה כך. היא כימעט ולא הגיעה למישרדה שברדיו במשך ששת החודשים האחרונים. לעיתים לא היתה באה ברמשך חודש שלם, לעיתים היתה מראה נוכחות רק אחת לשבועיים, וגם זה לכמה דקות. על פי הנוהג, לולא היו מופיעות חתימות שלה על כרטיסיה-נוכחות, היתה תקופה זו נחשבת לה כחופשה השנתית, ואם היא היתה עובדת את מיכסת החופשה השנתית שלה, היתה עדנה פאר נחשבת כמי שיצאה לחופשה ללא-תשלום. אך עבאדי הוא יריד של פאר, והוא החליט לנהוג ב-מיקרה זה לפני משורת הדין.

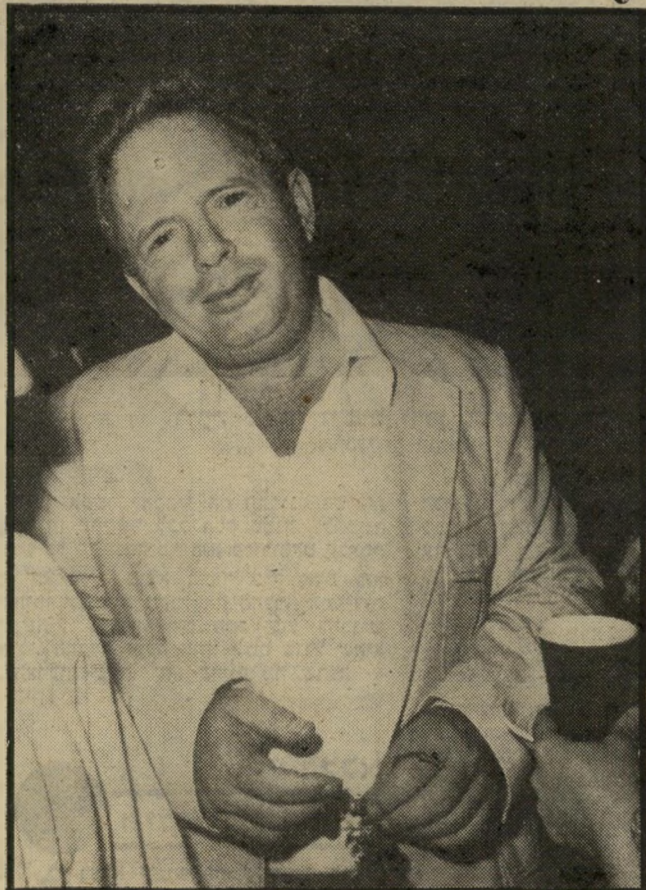
הסביר עבאדי: "עדנה פאר היא שדרנית מוכשרת. חבל להפסיד אותה. החלטתי לחכות עד שהעניינים יסתדרו, ולשלם לה בינתיים משכורת." גם גידעון לביארי הסכים לכך. כאשר נשאל מנהל-הרדיו על כך

כמו פניות קודמות של ברזל ולביארי גם את הפנייה הזו דחתה פאר. היא כתבה לברזל במיכתב מה-26 במרס: "יש בדעתי לחזור לתוכנית זה איכפת לי. מאחר שי העברתי את העניין לטיפול הוועדה המיקצועית של אגודת העיתונאים, עלי להשהות תשובתי בעניין דיוקנאות."

עדנה פאר לא עבדה במשך חצי שנה. התוכנית זה איכפת לי הורדה מעל גלי האתר. על פי הוראתו של לביארי כלל לא נכנסה לתיכנון החדש, כשנודע לגידעון לביארי מוכן תשובתה של פאר לברזל הוא דיווח על כך לסמנכ"ל הרשות ל-ענייני כספים ומינהל, שלמה עבאדי.

נוכחים נפקדים

ברוך כהן, במיקרה כזה, אין משלמים משכורת לעובד. יש אמנם דמויות מפורסמות ברשות השידור שאינן עובדות כבר שנים אחדות, אך אלה באים למישרדים, יוצרים רושם שהם עובדים, אם כי לאט. ידוע על מפקי-סרטים אחד שערך סרט אחד במשך שנתיים, אולם אותו מפקיד הקפיד להופיע כימעט מדי יום במישרדי הטל-ויזיה, להראות נוכחות, להסתובב במיסדרונות ובמיזנון ולערוך שיחות בטלות, כשהוא מקפיד לספר

מנכ"ל רדיו
מי יחליט?